શિયાળામાં દેડકો

મેક્સ વેલ્થુઇજ્સ

શિયાળામાં દેડકો

મેક્સ વેલ્થુઇજ્સ

એક સવારે જ્યારે દેડકો ઉઠ્યો, ત્યારે તેને
તરત જ ખ્યાલ આવ્યો કે દુનિયામાં કંઈક
ગરબડ છે. કંઈક બદલાઈ ગયું છે.

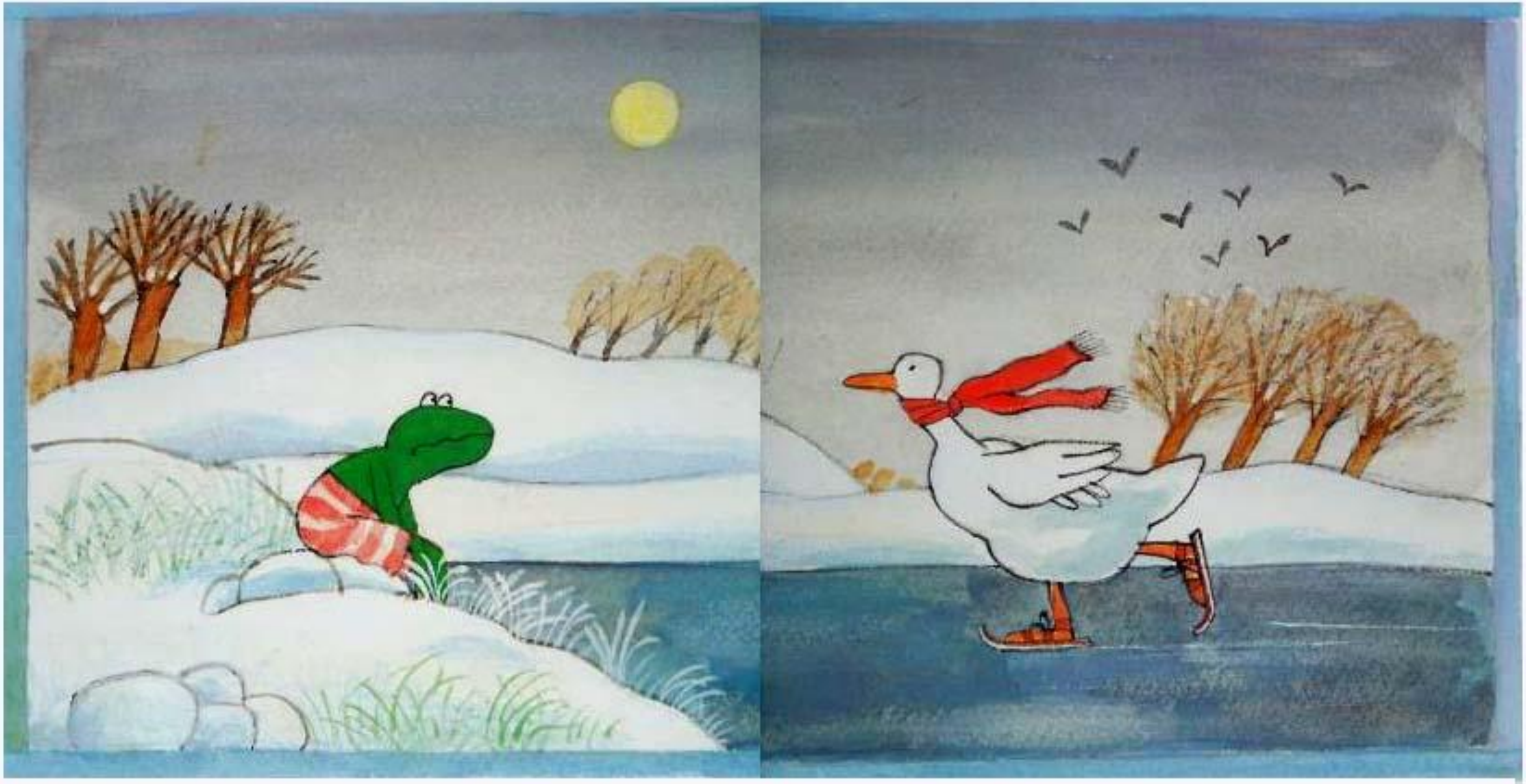
તે બારી પાસે ગયો અને બધું જ સફેદ
જોઈને આશ્ચર્યચકિત થઈ ગયો.

તે મૂંઝવણમાં બહાર દોડી ગયો. બધે બરફ હતો. તેના પગ નીચે લપસણું હતું. અચાનક તેને લાગ્યું કે તે પાછળની બાજુ પડી રહ્યો છે...

. . . નદી કાંઠે, ઉંધી દિશામાં. પણ નદી થીજી ગઈ હતી અને દેડકો ઠંડા, કઠણ બરફ પર તેની પીઠ પર સૂતો હતો.
"જો પાણી નહીં હોય, તો હું ધોઈ શકીશ નહીં." તેણે આશ્ચર્યચકિત થઈને વિચાર્યું.

ઠંડીથી ધ્રૂજતો તે કિનારે બેઠો. પછી બતક તેના સ્કેટ પર ઝડપથી તેની તરફ આવ્યું. "હેલો, દેડકા," તેણીએ કહ્યું. "આજે હવામાન સરસ છે! શું તમે સ્કેટિંગ કરવા આવી રહ્યા છો?"

"ના, મને ઠંડી લાગી રહી છે," દેડકાએ જવાબ આપ્યો.
"પણ સ્કેટિંગ તારા માટે સારું છે," બતકે કહ્યું. "હું તને શીખવીશ."

તેથી બતકે દેડકાને તેના સ્કેટ અને સ્કાર્ફ આપ્યા. તેણીએ તેને ધક્કો માર્યો અને તે ઝડપથી બરફ પર સરકી ગયો, પરંતુ લાંબા સમય સુધી નહીં. ટૂંક સમયમાં, તે પડી ગયો. "તું મજા નથી કરી રહ્યો?" બતકે કહ્યું. પણ દેડકો લગભગ થીજી ગયો હતો અને તેના દાંત ઠંડીથી કકળી રહ્યા હતા.

"તમારી પાસે ગરમ પીંછાવાળો કોટ છે, પણ હું તો કપડાં વગરનો દેડકો છું," તેણે કહ્યું.
"તમે સાચા છો," બતકે કહ્યું. "મારો સ્કાર્ફ તમારે રાખવો જોઈએ, કારણ કે મારે હવે જવું જોઈએ."

પછી ડુક્કર તેની પીઠ પર લાકડાની ટોપલી સાથે દેખાયું.
"ડુક્કર, તું થીજી નથી રહ્યું?" દેડકાએ પૂછ્યું. "થીજી રહ્યું?" ડુક્કરે કહ્યું. "ના! હું તાજી, સ્વસ્થ હવાનો આનંદ માણી રહ્યો છું. શિયાળો સૌથી સુંદર ઋતુ છે."

"તમારી પાસે ગરમ રહેવા માટે ચરબીનું એક સરસ પડ છે, પણ મારી પાસે શું છે?" દેડકાએ કહ્યું.
"બિચારો દેડકો," ડુક્કરે વિચાર્યું. "કાશ હું તેને મદદ કરી શકું."

એક, બે! એક. બે! સસલું બરફમાં દોડી રહું હતું. "હુર્રાહ!" તેણે ખુશીથી બૂમ પાડી. "રમતગમત તમને સ્વસ્થ બનાવે છે! રમતગમત માટે હુર્રાહ! રમતગમત માટે ત્રણ ચીયર્સ!"

"તું કેમ જોડાતો નથી, દેડકા? ફિટ રહેવામાં ખૂબ મજા આવે છે."
"મને ઠંડી લાગી રહી છે," દેડકાએ કહ્યું.
"તારી પાસે ગરમ રુવાંટી છે, પણ મારી પાસે કંઈ નથી." દુઃખી થઈને દેડકાએ કહ્યું, અને તે ઘરે ચાલ્યો ગયો.

બીજા દિવસે તેના મિત્રોએ તેને બરફના ગોળા ફેંકવાની રમત માટે આમંત્રણ આપ્યું. પણ દેડકો મજામાં ભાગ લઈ શક્યો નહીં.

"મને ઠંડી લાગી રહી છે," તેણે ગણગણાટ કર્યો. "હું તો ખાલી દેડકો છું."
અને ફરી દુઃખી થઈને એ ઘરે પાછો ફર્યો.

તે દિવસભર અગ્નિ પાસે બેસી રહ્યો, વસંત અને ઉનાળાના સપના જોતો રહ્યો. તેણે લાકડાનો છેલ્લો ટુકડો બાળી નાખ્યો.

જ્યારે આગ બુઝાઈ ગઈ, ત્યારે તે વધુ લાકડાં ભેગા કરવા બહાર ગયો. પણ તેને બરફમાં લાકડાં ન મળ્યા.

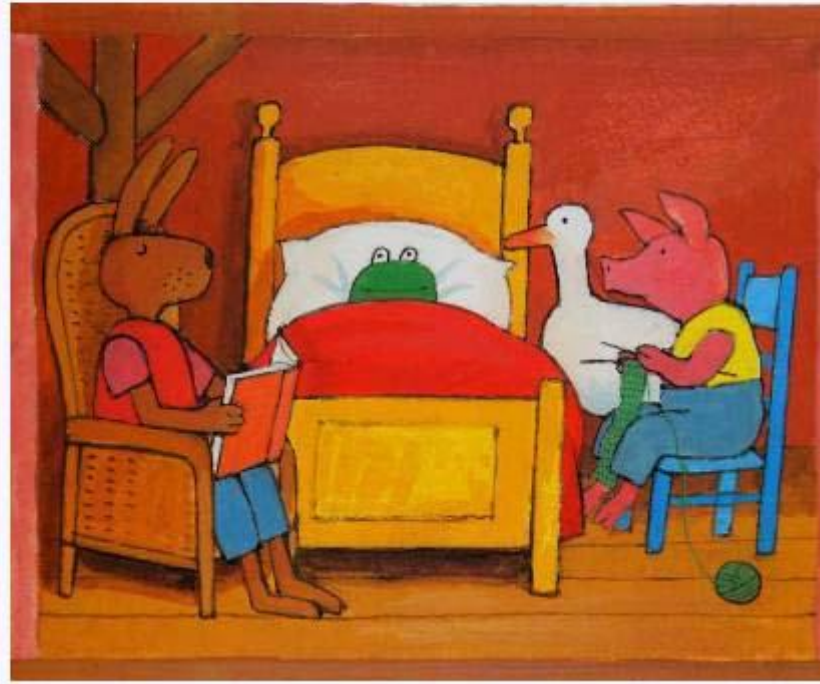

તે ચાલતો રહ્યો અને ચાલતો રહ્યો, જ્યાં સુધી તે રસ્તો ભૂલી ન ગયો. બધું સફેદ હતું. થાકીને, તે બરફમાં આડો પડયો. એક કપડાં વગરનો દેડકો.

અને ત્યાં તેના મિત્રોને તે મળ્યો.
"મને ઠંડી લાગી રહી છે," દેડકાએ બબડાટ કરતાં કહ્યું.
"ચાલો," સસલાએ કહ્યું, અને કાળજીપૂર્વક તેઓ તેને ઘરે લઈ ગયા અને પથારીમાં સુવડાવી દીધો.

સસલાએ લાકડા ભેગા કર્યા અને
આગ પ્રગટાવી. ડુક્કરે ગરમ,
પૌષ્ટિક સૂપ રાંધ્યું અને બતકે
દેડકાને ઉત્સાહિત કર્યો.

ત્યાર પછીની સાંજે, બધાએ સાંભળ્યું જ્યારે
સસલાએ વસંત અને ઉનાળા વિશે અદ્ભુત વાર્તાઓ
વાંચી. ડુક્કરે બે રંગોમાં દેડકા માટે ગરમ સ્વેટર
ગૂંથ્યું. દેડકાને તેના મિત્રોનું ધ્યાન ખૂબ ગમ્યું.
જ્યારે તમે પથારીમાં વિતાવી શકો છો ત્યારે
શિયાળો અદ્ભુત હોય છે!

પછી એ દિવસ આવ્યો જ્યારે દેડકો ઊભો થવા માટે પૂરતો સ્વસ્થ થઈ ગયો. ફર, ચરબી કે પીંછા વગર, પણ તેના નવા સ્વેટરમાં સજ્જ થઈને, તેણે બરફમાં તેના પહેલા પગલાં ભર્યા.
"સારું છે?" સસલાએ કુતૂહલવશ પૂછ્યું.
"સારું છે," દેડકાએ હિંમતભેર જવાબ આપ્યો.

આમ લાંબો શિયાળો પસાર થઈ ગયો. પણ એક સવારે, જ્યારે દેડકાએ આંખો ખોલી, ત્યારે તેણે તરત જ જોયું કે કંઈક અલગ જ હતું. બારીમાંથી તેજસ્વી પ્રકાશ વહેતો હતો. ઝડપથી, તે પથારીમાંથી કૂદી પડ્યો અને બહાર દોડી ગયો.

દુનિયા ચમકીલી અને લીલી હતી અને આકાશમાં સૂર્ય ચમકતો હતો.
"હુર્રે!" તેણે બૂમ પાડી. "દેડકા હોવું સારું છે. કેટલું અદ્ભુત! હું મારી ખુલ્લી પીઠ પર સૂર્યના કિરણો અનુભવી શકું છું."
દેડકાને આટલો ખુશ જોઈને તેના મિત્રો ખુશ થયા.

"દેડકા વગર આપણે શું કરત?" સસલું હસ્યું.
"એના વગર હું વિચારી પણ શકતું નથી," ડુક્કરે કહ્યું.
"ના," બતક સંમત થયું. "તેના વિના આપણું જીવન અધૂરું હોત!"

